

ALBA: ΟΚΤΩΒΡΗΣ

Πέφτοντας για ύπνο ή ξυπνώντας
 τό στόμα μου είναι γεμάτο ἄλμη
 σάν τή γεύση τοῦ δέρματός σου.
 Βρίσκεσαι σέ
 μιάν ἄλλη πόλη, ἀνεβαίνοντας
 ἓνα λόφο πού ἀτενίζει τή θάλασσα. Κάτω
 ἀπ' τό παχύ φῶς τῶν παραθύρων
 τοῦ κόλπου, γυαλιστερά παμφάγα
 φύλλα κριτσανίζουν ἀνοιχτά γιά ἓνα βροχερό
 γεῦμα. Γεννημένος
 σέ μιὰ πόλη δίχως
 ἐποχές, περπατᾶς
 μέσα στήν κάμαρα.

ΣΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

Βηματίζοντας ἀπό δωμάτιο σέ δωμάτιο, τακτοποιώντας τά φυτά,
 πατῶ βαριά στίς φτέρνες μου. Καπνίζω
 βρωμερά γαλλικά τσιγάρα. Ἐπικαλοῦμαι
 ἐκείνη τή χοντρή ψευτοδιανοούμενη μέ παντελόνη κηπουρικής.
 Δέ θ' ἀσχοληθεῖ. Κι ἂν ὁ Κάτουλλος μαθαίνει νά μαγειρεύει
 ἐνῶ ἡ Λεσβία πηγαίνει γιά ψάρεμα στά μπάρ,
 δέν ἔχει νά προσφέρει τίποτα γιά νά χάσεις
 ἐκτός ἀπό δύο ὥρες γιά νά διαβάσεις ἓνα ἄλλο βιβλίο.
 Τ' ἀγόρια θά 'ναι ἀγόρια καί θ' ἀναρωτιοῦνται στά δωμάτιά τους
 ἂν ἡ φήμη θά μποροῦσε νά 'ναι μιὰ κοινωνική πάθηση.
 «Θά κοιμηθῶ μόνη καί θά δολοφονήσω ὅποιον μ' ἀρέσει
 καί θά 'βρῶ ἓναν ἄλλο ἐραστή ὅταν τό φεγγάρι
 θά 'ναι στό Σκορπιό». Νά 'στε εὐγνώμονες στή Μαμά μας.
 Σᾶς ζετινάξε μέ τόν καρκίνο καί τήν μπόμπα.

Μαίρυλιν Χάκερ

